

Reflexe Audiocafé jarní semestr 2023 – Kateřina Willaschková, UČO: 520127

Předmět audiocafé jsem si chtěla zapsat už od loňského jarního semestru, nicméně jsem se tehdy, a stejná situace nastala i v podzimním semestru 2022, nevlezla do kapacity předmětu. Naštěstí jsem letos na jaře měla štěstí a předmět se mi po dvou neúspěšných pokusech povedlo zapsat. A doufám, že tomu tak nebylo naposledy.

Dle mého názoru přináší předmět obohacující informace a hlavně zkušenosti přímo od autorů audiovizuálních dokumentů, které se na klasických přednáškách student nedozví.

V rámci letošního semestru proběhlo celkem sedm poslechových večerů, z nichž jsem se rozhodla vybrat za mě ten nejlepší a také naopak ten nejslabší.

Za nejlepší audio dokument tohoto semestru považuji Žena vězně, jehož autorkou je zkušená novinářka a dlouholetá redaktorka Českého rozhlasu v Ostravě Dagmar Misařová. V tomto dokumentu se Misařová zabývala tím, jak se žije ženě, jejíž partner je za mřížemi. Toto poměrně složité téma bylo velmi dobře uchopeno a poslouchala jsem jej se zatajeným dechem. Autorce se podařilo přenést posluchače do příběhu hlavní protagonistky a v podstatě prožít příběh jejího života alespoň trochu s ní. Toto umění bylo jistě způsobeno dlouholetými zkušenostmi Dagmar Misařové, s čímž souvisí i výběr protagonistky. Jednalo se o paní, ze které i přes nepřízeň osudu, zářil optimismus. Zároveň neměla problém říct věci, tak jak jsou, a vše působilo autenticky. V tomto dokumentu zkrátka vše hrálo, jak mělo, a já jsem moc ráda, že ho produkčně dramatický tým do tohoto semestru vybral.

Za naopak nejslabší audio dokument považuji Před svatbou ne. Téma bylo za mě zajímavé, možná až dokonce atraktivní s mírou kontroverze. Nicméně provedení už tak dobré nebylo, což přisuzuji nezkušenosti autorek. Dokument tak působil spíše jako chichotající se pokus o dokument dvou puberťaček. To bylo patrné i při diskuzi s autorkami.